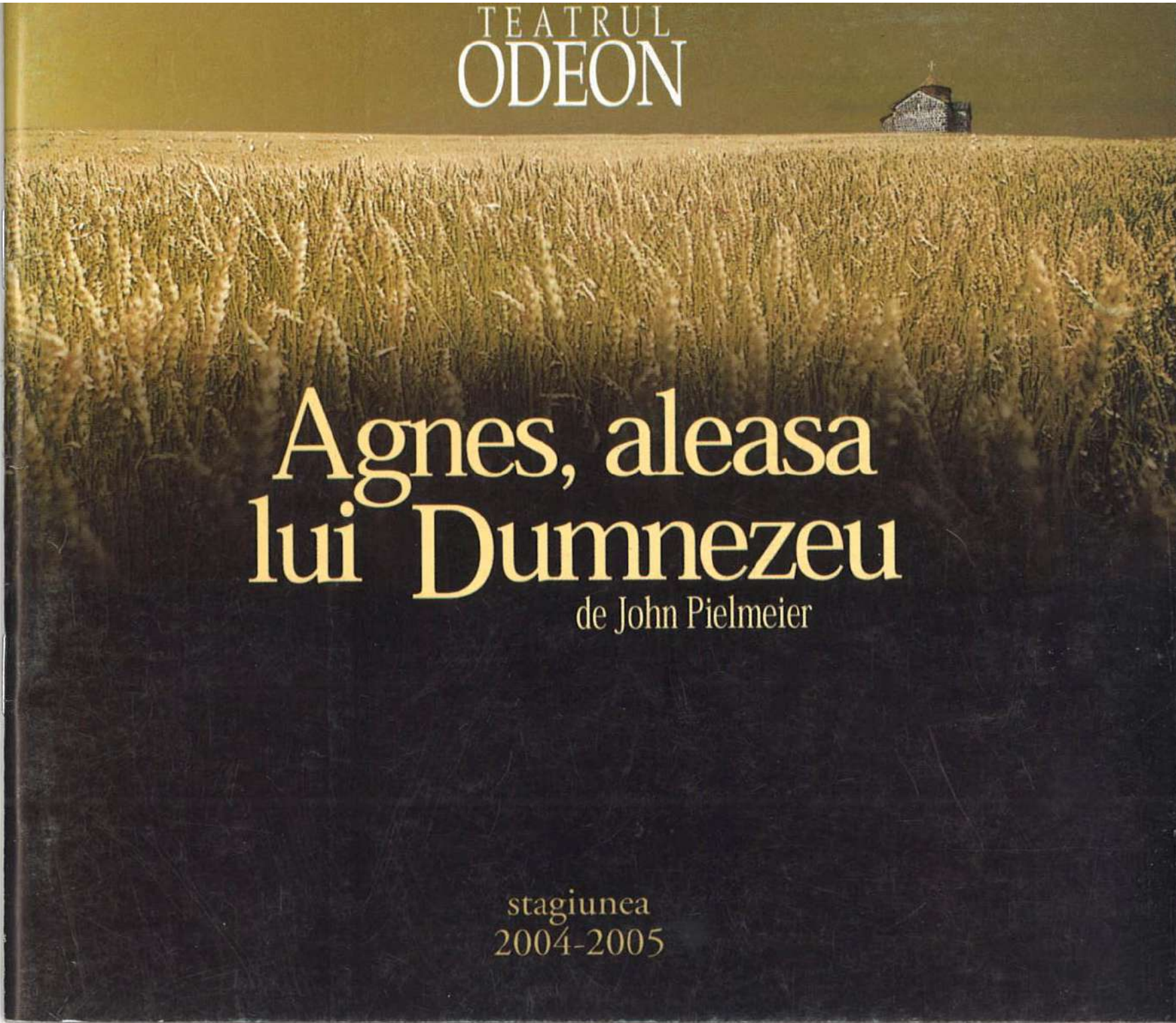

TEATRUL
ODEON

Agnes, aleasa
lui Dumnezeu
de John Pielmeier

stagiunea
2004-2005

John Pielmeier s-a născut în Altoona, Pennsylvania, pe 23 februarie 1949. Și-a început cariera ca actor și a jucat la Actors Theater din Louisville, The Guthrie Theater, Milwaukee Rep, Alaska Rep, Baltimore's Center Stage și la O'Neill National Playwrights' Conference. Este membru al The Dramatists' Guild, The Writers' Guild of America East, New Dramatists. Ca dramaturg este cunoscut pentru *Soledad Brother* (1971), *A Chosen Room* (1976), *Agnes of God* (1979), *Jass* (1980), *Chapter Twelve: The Frog* (1981), *Courage* (1983), *The Boys of Winter* (1985), *Sleight of Hand* (1987), *The Classics Professor* (1988), *Steeple Chase* (1989), *Impassioned Embraces* (1993). A scris și numeroase scenarii de televiziune: *Hitler: The Rise of Evil* (2003), *Sins of The Father* (2002), *Original Sins* (1995), *The Stranger Within* (1990), *Choices of the Heart* (1983) și de film: *Agnes of God* (1985), *Mysteries of Egypt* (1998).

Agnes of God a fost premiată la Great American Play Contest în 1979 și a avut premiera în martie 1980, la Actors Theater din Louisville. A avut 599 de reprezentații pe Broadway, la Music Box Theatre, în distribuție fiind Elisabeth Ashley, Geraldine Page, Amanda Plumer.

În 1985 s-a realizat filmul *Agnes of God* (scenariu John Pielmeier), în regia lui Norman Jewison (*Jesus Christ Superstar*, *Fiddler on the Roof*, *In the Heat of the Night*), director de imagine Sven Nykvist (*Persona*, *The Serpent's Egg*), cu Jane Fonda (Doctorița Martha Livingstone), Anne Bancroft (Stareța Miriam Ruth), Meg Tilly (Agnes). Filmul a fost nominalizat în 1986 la Premiile Oscar pentru Cea mai bună actriță (Anne Bancroft), Cea mai bună actriță într-un rol secundar (Meg Tilly) și Cea mai bună coloană sonoră, iar Meg Tilly a câștigat Globul de Aur în același an.

Stigmatul este apariția spontană a rănilor în mâinile, picioarele, pe fruntea și spatele oamenilor – similare celor ale lui Iisus Hristos. Cei care descriu stigmatul consideră aceasta experiență ca fiind mistică sau divină și spun că aceste răni (semne ale Patimilor lui Iisus) sunt însoțite de suferințe fizice și psihice intense. Sunt numite stigmate vizibile. Alții au doar suferințele fără răni și acestea sunt denumite stigmate invizibile. Vindecările raportate de obicei apar la numai câteva ore de la apariția rănilor. Rănilile pot apărea doar într-o zonă a corpului – cum ar fi mâinile sau picioarele – sau în mai multe zone în același timp. Grupa sanguină poate fi diferită de cea a persoanei care are experiența stigmatului.

Una dintre cele mai interesante teorii în explicarea acestui fenomen este ideea de „efect placebo teologic”. Conform acestei teorii, stigmatizații își manifestă atât de puternic emoțional și fizic credința lor încât experimentează starea de extaz, ceea ce duce la ideea că rănilile stigmatizării sunt produse inconștient.

Stigmatizări au fost raportate peste tot în lume. Numărul stigmatizaților este apreciat în jurul cifrei de 500. Dr. Imbert a numărat 321 de stigmatizați, dintre care 41 de bărbați.

Primul caz de stigmatizare e raportat în 1222 și e cel al Sfântului Francisc de Assisi (1186- 1226). Stigmatele sale nu erau răni care sângerau, ci sub forma unor unghii rotunde și negre care i-au apărut în carne.

Sfintei Catherina de Sienna (1347-1381) stigmatele i-au apărut sub formă de cinci răni și, ca răspuns al rugăciunilor ei, ele au devenit invizibile, dar suferințele au persistat.

Stigmatizați există și astăzi. Doi dintre cei mai celebri sunt Padre Pio (1897-1968), ale cărui stigmate s-au menținut timp de 50 de ani, și Georgio Bongiovani (Columbia), ale cărui stigmate i-au apărut în mâini și pe frunte.

Miracole! Se pot întâmpla oriunde. Sunt lucruri pe care oamenii nu și le pot explica... Ele depind de timp, de loc, de ceea ce știm și ceea ce nu știm... Viața e de asemenea un mare miracol... Ce e ea? Asta trebuie să descoperi și trebuie să găsești răspuns

printr-un adevăr spiritual, nu un adevăr obiectiv...
Și în timp ce cercetezi, acceptă posibilitatea ca
aceasta să fi fost planul lui Dumnezeu pentru tine
și pentru ea.

Robertson Davies

Un mister care se leagă și se dezleagă devine o problemă și nu mai e mister. Misterele sunt supranaturale și sunt singurele mijloace de ieșire din înlănțuirea cosmică, din limitele comunității și din mărginirea personală. În orice caz, dacă un mister este comentat și i se găsește un răspuns, atunci misterul se cheamă problemă și răspunsul, soluție.

E adevărat că misterul nu e comod, te neliniștește. Dar dacă misterul ar fi absent, neliniștea metafizică a cunoașterii ar dispărea și omul ar deveni mineral. Funcția pozitivă a misterului este incitația spiritului nostru de a-l dezlega. Lupta dintre intelect și mister se datorește nu numai intelectului, vocațional, ci și misterului.

Petre Țuțea

Poate că cele mai teribile cuvinte rostite de Mântuitorul sunt la Luca 22, 67: “Dacă vă voi spune nu veți crede”. Aceasta-i condiția umană. Nu-L credem. Nu ne credem

unii pe alții. Nu vrem, nu putem, nu știm, nu cutezăm, nu ne străduim să-i credem pe ceilalți. Experiențele sunt intransmisibile. Ajungem să pricepem unele lucruri – la ce bun? Nu suntem crezuți. Putem vorbi, dar nu putem stabili comunicația, obține legătura. Ce ne rămâne a face decât, urmându-I pilda, să tăcem (neîncrunțați)?

Nicolae Steinhardt

Un singur lucru *nu poate* Dumnezeu:
să ne mântuiască fără de consimțământul
nostru.

Nicolae Steinhardt

Dacă nu iubim viața pe
seama noastră și prin alții,
zadarnic încercăm pe orice
cale ar fi să o justificăm.

Simone de Beauvoir

A-l iubi pe Dumnezeu e
tot una cu a te simți cufundat
în totalitatea vieții.

Hegel

Dumnezeu poate respinge cu totul
făptura zămislită în păcat și care poartă
pecetea de neșters a păcatului, moștenită
de la Adam, dar nu poate cu nici un
chip să-i refuze dorința sinceră de a-l
iubi.

Padre Pio

Agnes, aleasa lui Dumnezeu

de John Pielmeier

traducerea: Anca Florescu și Costin Manoliu

Doctorița Martha Livingstone . . . Carmen Tănase

Stareța Miriam Ruth . . . . . Virginia Rogin

Agnes . . . . . Elvira Deatcu

regia: Marius Oltean

scenografia: Constantin Ciubotariu

muzica: Iosif Herța

grafica: Cătălin Ilinca

secretar literar: Diana Bulboacă

fotografii: Cătălin Ilinca (pag. 3, 9, 12,

13, 14, 19, 21, 22),

Gabi Bălănescu (pag. 6, 10, 18, 30)

regizor tehnic: Dan Benga

sufleur: Diana Tiron

mastru lumini: Costel Dobrescu

sunet: Mihai Munteanu

șef mașinist: Dan Nicolae

cabinieră: Mihăița Manca

machiaj: Cornelia Radu

șef producție: Mircea Oprea

șef atelier mecanică: Adrian Ion

șef atelier tâmplărie: Marin Zahiu

croitorie femei: Doina Lungu

croitorie bărbați: Dumitru Dinu

tapițerie: Dumitru Nedelcu, Nicolae Popa

pictură: Vasile Matache

CAUTA SA SI SCAPE VIATA O
ORICINE O VA PIERDE O VA C